HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 126r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

num errorem ꝛ firmandũ in argumento assumunt
sc̃ilicet legis quãs ultimaũ imperator primu ga
uit de successionib; ꝛ sanguineorũ. Quib; ꝛ tãsi o stm
de motuum ẽt fr̃ēl in sc̃do g̃du ẽt numãtos filios eor
uq̃ fr̃o ꝛ nepotes inserto. Sic que ter rem genealogie
ẽmuantes numãtionẽ sc̃orũ patrũ ꝛ auunq̃ ꝛ ec
cle ꝓpagationẽ ad nos usq; ꝓducta ꝓsa q̃dam
calliditate disturbare nituntur. Nos ũ d̃o annuen
te hanc questionẽ discutere curauimus in tuo do
habita ulatanensi ꝛ sub tuo ꝛ uocatis ad hoc episc
opis clericis atq; iudicib; diuisarũ pronunciarũ. Deinq; di
uicentularis legib; ꝛ sacri canonib; distincte inue
nimus ob aliã atq; aliam causã aliam legũ. aliã
canonũ fieri ꝛ ꝓcuratione in legib; sicq; ob uicinu alu
ud ꝓcreũ g̃dinũ uinculo factae ũ ut hẽditas ab succe
ssio ab una ad aliam ꝓsonã int̃ ꝛ sanguineos
detur. Hac g̃ de causa q; hẽditates neque uni
de ferri ũ de una ad aliam ꝓsonã. ideo curatur sc̃ã
ris imperator in singulis ꝓsonis singlos ꝓfigere g̃
d̃. Quia ũ nupciae ñ ualent sine duab; ñ ꝓsonis
ideo sacri canones duas uniuo g̃du astruunt ꝓso
nas. Vt q; ꝓcuratio ñ ꝛ attenuet ac sub tuli fiat
ꝓspecta id em sensisse ꝛ ade ẽt in sententia. at
q; ad eum dem finem ꝛ uenire manifestũ est. ut
ultimanũ nasq; usq; ad q̃m g̃dũ ꝛ sanguinitas
ipa ꝓduret in suis legib; ũ distinxit canones ũ
ultimũ. nulla numant gnationẽ. Vi. q̃ppe gra
du determinato in ꝓs legib; sub intuit in pa
tre. hactenus ostendisse sufficiat quẽ ad mo
dũ g̃dus ꝛ gnationis numẽnt. Sanq; ex ipis
patã ẽ intelligere quẽ ad modũ ũ uicinorũ g̃dus
numare debeam. Gnata quippe ꝓsona g̃dũ
adicit. Cete uthis buus; ubis apte ostendit ra

tes g̃das quales ubi ꝛ putant ñ tũ usq; ad sexti uerũ et ita ultimare debere quippe uinulũ sertũ
uicinores g̃dus numãndos ẽt decinatos eũ uicinore
gradũ aptẽ indicat ñ vi. cũ ẽt g̃d̃. s. vi. fuerit ad
huc ẽt alios numãndos. Vt g̃ iudice leges sunt ꝛ
iacet sunt canones. dicaũ h̃ q; iuratl h̃t. s. q; ñ tm
nat ꝛ sanguinitas in ui ũ. vi. ritinnat sc̃dm ca
nones in vi. g̃du. vi. q; eũ ꝛ ꝓcuratio sicut sup
dixim. uno tunc ꝛ clinit. s. ãq; duos g̃dus legales
unũ gradũ canonũ efficiunt fr̃ēl iuraq; qui sc̃dm
sc̃ilicet leges d̃nt in sc̃do. uxta canones numãnt
in primo. filii fr̃ũ qui ulnc numãnt in q̃rto. h̃ ꝓ
tant in sc̃do. s. nepotes ũ qui ibi ꝓtant in vi. s.
tunc numãnt in ũ. Sic de inceps qui in legib; ser
buunt in vii. in x. in canonib; diffinunt in ui
in vi. atq; h̃ ũ de reliquis sciendũ ẽ ut q; sc̃dm
canones d̃nt in vi. t. in vii. sc̃dm leges accipiunt
in xi. t. xiii. s. am in vii. g̃dib; sic canonice usu
alit numãnt omnia ꝓpinquitatũ nomina ꝛ
nent. ultra quos nec ꝛ sanguinitas in uenit. nec no
minare ꝓpiunt. nec successio poꝛ amplius pro
gari. nec uicinorũ ab aliq; gnatione recorda
ri. Se ũ in hac ꝓpagatione ꝛ sanguinitatis aliq;
debitne ualeat ambiguitas remanere aliã q̃. q; ꝛ
facium numãtionẽ in hac etiã distinctione
distinxim eundam. Sunt eũ quida qui ñ affirm
s; a tuis eorũ. i. patrueli; t ꝛ sobrini genealogiã
numare incipiunt dicentes filios fratũ in prima
gnatione ꝓpagare debẽ. quã fr̃es quasi q̃da trũ
c̃ ex quo ceteri ramusculi oriant̃ existunt. S; nec is
ta g̃dũ ꝛ ꝓpter sub ente intellecta fuit ab ea qm
sup uis expositum in sententia potuit ẽt diuisa.

In libro. iii. institutionum. vi. capitulo
de gradib; cognationis